

วารสาร มหาจุฬาราชการ Mahachula Academic Journal

ISSN : 2408 1078 (Print)

ISSN : 2651-2440 (Online)

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๔ Vol.8. No.3 September – December 2021

● วัตถุประสงค์

วารสารมหาจุฬาราชการ เป็นวารสารวิชาการ ราย ๔ เดือน (ปีละ ๓ ฉบับ) คือ ฉบับที่ ๑ เดือนมกราคม-เมษายน, ฉบับที่ ๒ เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม, ฉบับที่ ๓ เดือนกันยายน-ธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เพื่อให้บริการทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาแก่สังคม เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา เพื่อสนับสนุนให้เกิดวารสารทางวิชาการกลางของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยแก่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา พระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ในขอบข่ายเนื้อหา สาขาวิชาสังคมวิทยา ศิลปศาสตร์และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
- ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย ๒ ท่านต่อ ๑ บทความ
- ทรัพย์สินและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทรัพย์สินของความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ วารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๒)

● **เจ้าของ**

กองวิชาการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ห้อง ๓๐๕ เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ถ.พหลโยธิน ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘๐๐๐ ต่อ ๘๗๗๓, โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘๐๑๓

● **ที่ปรึกษาวารสารมหาจุฬาราชการ**

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.	ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์
พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.	อธิการบดี
พระเทพวัชรจารย์, รองศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะพุทธศาสตร์
พระราชสุตากรณ์, รองศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะครุศาสตร์
พระศรีสิทธิมนี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
พระครูปริยัติกิตติธำรง, รองศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะสังคมศาสตร์

● **บรรณาธิการ**

รองศาสตราจารย์ ดร. โภนิฐ์ ศรีทอง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **หัวหน้ากองบรรณาธิการ**

นายสุชญา ศิริธัญญาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **กองบรรณาธิการ :**

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิโกโร, รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ พรหมเลิศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย สติมันน์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ มหาวิทยาลัยบูรพา
ดร.วีรชาติ นิมอนงค์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
นายคะนอง ปาลีภัทรางกูร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นายสุภฐาน สุตาจันทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (Peer Review)**

สาขาวิชา ศาสนา, ปรัชญา, พระพุทธศาสนา, ครุศาสตร์, มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, ศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ศาสตราจารย์ ดร.เวทย์ บรรณกรกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.กฤต ศรียะอาจ

รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง

รองศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุขะใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเศศ

พระเทพวัชรอาจารย์, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุขะพรหม

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิญ์ ศรีทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ศุภษร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เริงชัย หมั่นชนะ

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย**

ศาสตราจารย์ พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท

รองศาสตราจารย์ ดร.สำเนียง เลื่อมใส

รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา จันทร์แก้ว

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หนูวิไล

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวิ อุดมธรรมานุภาพ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน

รองศาสตราจารย์ ดร.สนธิ สัตโยภาส

รองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศรี ไชยสร

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิญ รักษัตย์

รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล

รองศาสตราจารย์ ดร.นลินี ณ นคร

ราชบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

(๕)

รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ
ดร.วีรชาติ นิมนองค์
ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ

มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

● ฝ่ายประสานงานและจัดการ

ประสานงานจัดการและพิธีสูจน์อักษร

พระมหาขวัญชัย ปุตุตวิเสโส
นายศิลป์ชัย วงษ์จำนงค์
นายเอกลักษณ์ เทพวิจิตร
ดร.อรเนตร บุณนาค

พระมหาถาวร ถาวรเมธี, ดร.
นายสุภูฐาน สุดาจันทร์
นางสาวสุจิตรา ชวตรรัมย์
นางสาวสังเวียน พู่เฟื่อง

งานสมาชิก

นายสุภูฐาน สุดาจันทร์

ดร.อรเนตร บุณนาค

บันทึกข้อมูล

นายจิระศักดิ์ ธารสุขกระจ่าง

งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายนพดล เพ็ญประชุม

● นิติกร

นายธวัช แยมปิว

● ภาพ/ศิลปะ

พระมหาสุระศักดิ์ ธีรวโส

นายสมบุรณ์ เฟ่งพิศ

● ออกแบบปก

นายศักดิ์รพี พันพา

- จัดรูปเล่ม

นายสมบุรณ์ เฟ่งพิศ

- พิมพ์ที่

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๕๕-๘๕๕๙ โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๔๕

- จำนวนที่ตีพิมพ์ ๓๐ เล่ม

วารสารมหาจุฬาริชาการ
เป็นสมาชิกเครือข่ายวารสารวิชาการ
ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (JSH)

บทบรรณาธิการ

วารสารมหาวิทยาลัยวิชาการ ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๔ ได้รวบรวมบทความวิชาการของผู้บริหาร คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย รวมถึงคณาจารย์ต่างสถาบันได้ส่งบทความทางวิชาการมาร่วมตีพิมพ์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทำให้มีคณาจารย์ ได้มีโอกาสศึกษาพุทธธรรม และมีการนำไปประยุกต์ บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหลักคำสอนทางพระศาสนาอันเป็นการบริการวิชาการแก่สังคม ในฉบับนี้ กองบรรณาธิการและคณะทำงานฝ่ายประสานงานได้รับเกียรติจากผู้เขียนทั้งภายในและภายนอก ส่งบทความทางวิชาการ เพื่อลงตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๓๐ บทความ เป็นภาคภาษาไทยล้วน ในบทความทั้งหมด แบ่งเป็นบทความวิชาการ ๙ บทความ บทความวิจัย ๒๑ บทความ ซึ่งรายละเอียดบทความต่าง ๆ กองบรรณาธิการ ได้กล่าวถึงเนื้อหาของแต่ละบทความโดยสรุป ดังนี้

บทความวิจัยที่ ๑ เรื่อง “**ศึกษาการฝึกสติเสริมสร้างสมาธิในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสระลุมพุกอำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี**” โดย พระปลัดไพฑูรย์ ธมมโชโต (ใจชื่น) ผศ.ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโฉม, ผศ.ดร.อรชร ไกรจักร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การฝึกสติในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสระลุมพุกคือการฝึกแบบจิตศึกษาคือการนั่งสมาธิพร้อมเปิดเพลงสมาธิกระตุ้นจิตสำนึกในการตั้งใจเรียนและการทำ บอด้แสนคือการสำรวจตนเอง ในการทำความดีการทำหน้าที่ของนักเรียนในแต่ละวันและการทบทวนสิ่งที่ได้ทำมาแล้วและสิ่งที่ยังไม่ได้ทำพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่บกพร่อง และการฝึกสติจากการเล่นเกมส์ ผลจากการฝึกอบรมสติเพื่อเสริมสร้างสมาธินักเรียนโรงเรียนสระลุมพุกจำนวน ๒๓ คน เป็นเวลา ๒ วัน ๒๐ ชั่วโมง ใช้วิธีกำหนดสมาธิแบบวิปัสสนา พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการมีสติในสื่อสารกับบุคคลรอบข้าง ไม่ผิดพลาดไม่ประมาทระมัดระวังตนเองในการเดินทางมีความตั้งใจเรียนอย่างต่อเนื่องทำงานในห้องเรียนอย่างมีสมาธิและสำเร็จ สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี สามารถแก้ปัญหาในการเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู รู้จักรอคอยและเคารพในความต่างเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกัน มีสติในการตัดสินใจและเห็นความสำคัญในการสวดมนต์

บทความวิชาการที่ ๒ เรื่อง “**ภาวะผู้นำแบบกัลยาณมิตรสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนสอนของครู**” โดย ผศ.ดร.เหม ทองชัย, ผศ.ดร.สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์, รศ.ดร.ศิริโรจน์ ผลพันธิน, รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เสนอว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามีอิทธิพลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องใช้ภาวะผู้นำในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูโดยการสร้างแรงบันดาลใจให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพตามมาด้วย ภาวะผู้นำที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำมาใช้

ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู คือ ภาวะผู้นำแบบกัลยาณมิตรตามแบบอย่างพระพุทธเจ้า ซึ่งภาวะผู้นำดังกล่าวมีลักษณะที่สำคัญคือ พระพุทธเจ้าทรงตั้งจุดหมายในการนำมวลมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ อันเป็นเป้าหมายที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น คือ มวลมนุษย์เองไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของพระพุทธเจ้า และเมื่อพระพุทธเจ้าทรงกำหนดจุดหมายในการทำแล้ว ทรงทำหน้าที่ในการนำมวลมนุษย์ไปสู่จุดหมายในลักษณะของความเป็นกัลยาณมิตรของมวลมนุษย์ด้วยการเป็นผู้ชี้ทางให้มนุษย์เดินทางไปสู่จุดหมายโดยทางที่พระพุทธเจ้าทรงชี้ให้มนุษย์เดินนั้นเป็นทางที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบด้วยพระองค์เอง และทดลองเดินตามทางดังกล่าวจนพ้นจากความทุกข์ได้จริง พระพุทธเจ้าทรงใช้พลังศรัทธาเป็นเครื่องช่วยในการนำที่สำคัญทั้งพลังศรัทธาที่พระพุทธเจ้ามีต่อมวลมนุษย์และพลังศรัทธาที่มวลมนุษย์มีต่อพระพุทธเจ้า และในฐานะของผู้นำที่เป็นกัลยาณมิตรของมวลมนุษย์ พระพุทธเจ้าทรงทำหน้าที่ด้วยการช่วยให้มวลมนุษย์ได้ศึกษา เรียนรู้ และฝึกฝนตนเองเพื่อให้มวลมนุษย์สามารถเดินทางตามเส้นทางที่พระพุทธเจ้าทรงชี้ให้เดินจนพ้นไปได้จากความทุกข์ด้วยคุณธรรมที่มีอยู่ในตัวของพระพุทธเจ้าคือสัปปุริสธรรม และกัลยาณมิตร

บทความวิจัยที่ ๓ เรื่อง “ศึกษาวິปฏิบัติวิปัสสนาตามแนวของพุทธทาสภิกขุ” โดย นายศุภกร เรื่องวิชฌกุล, พระราชปริยัติมุนี (เทียบ สิริธาดา), รศ.ดร. และ ผศ.ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโณม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า วิปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวพุทธทาสภิกขุ มีรายละเอียดตรงตาม มหาสติปัฏฐานสูตร ยกเว้นไม่ได้ระบุถึงกายานุปัสสนาสติปัฏฐานว่าด้วยสิ่งปฏิภูล ๓๒ อย่าง ธาตุ ๔ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) และ ชากศพ ในสภาพต่าง ๆ ๙ ลักษณะ (ป่าช้า ๙) พุทธทาสภิกขุ นำหลักธรรมจากสหายตนวิภังคสูตร อานาปานสติสูตร และ ธรรมะ ๙ ตา ประกอบด้วย ทุกขตา อนิจจตา อนัตตา ชัมมัญญิตตา ชัมมนิยามตา อิทัปปัจจยตา ตถตา สุธัญญตา อตัมมยตา จากพระไตรปิฎกโดยตรง ในการอธิบายการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในรูปแบบลัดสั้น มุ่งเน้นบรรลุธรรมเห็นแจ้งพระนิพพาน เป็นนิพพานแบบขิมกลาง หรือนิพพานในปัจจุบันชาตินี้ พุทธทาสภิกขุ แบ่งวิธีปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน เป็น ๒ แนวทาง คือ (๑) ฝึกสมาธิวิปัสสนาตามวิถีธรรมชาติ แนะนำให้ผู้ปฏิบัติวิปัสสนา ออกจากวัตถุนิยม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่สนองกิเลส ตัณหา ทิฏฐิ อุปทาน ในทางโลก อยู่ตามลำพัง วิเวกทั้งทางกาย และทางจิต เพื่อง่ายต่อการเห็นแจ้งไตรลักษณ์ ความจริงของสภาวะธรรมทั้งหลายที่ปรากฏ (๒) ฝึกสมาธิวิปัสสนาตามรูปแบบเฉพาะ คือ อานาปานสติ ฉบับสมบูรณ์ ๑๖ ชั้น แนะนำให้ผู้ปฏิบัติ เลือกปฏิบัติวิปัสสนา ตามหลักสติปัฏฐาน ๔ ได้ตามสภาวะธรรมที่ปรากฏ ไม่ว่าจะเห็น พิจารณา กายในกาย, เวทนาในเวทนา, จิตในจิต หรือ ธรรมในธรรม ซึ่งทั้ง ๒ แนวทางล้วนใช้หลักธรรมเดียวกัน คือ ปฏิจจสมุปบาท อริยสัจ ๔ สติปัฏฐาน ๔ สัมมัปปธาน ๔ อิทธิบาท ๔ อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ อริยมรรค ๘ อตัมมยตา และ สุธัญญตา หรือจิตว่างในภาษาที่พุทธทาสภิกขุ ใช้อธิบายผลจากการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวของพุทธทาสภิกขุ คือ วิปัสสนาญาณ สามารถลดละตัวกูของกู ความงอ ความทะยานอยากต่าง ๆ ความเห็นผิด และ ความยึดมั่นถือมั่นในวัตถุนิยมและสิ่งทั้งปวง เพื่อถึงที่สุดแห่งความพ้นทุกข์ในปัจจุบันชาตินี้ได้ในชีวิตประจำวัน

(๘)

บทความวิจัยที่ ๔ เรื่อง “การวิเคราะห์การประหยัดพลังงานไฟฟ้าในโรงเรียนด้วยนวัตกรรมระบบอีพลัส” โดย นายยุทธพงษ์ ศรีวิชัยมูล, ผศ.ดร.วิภาภรณ์ ภูวัฒนกุล มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรม ระบบ อีพลัส เป็นเทคโนโลยีที่ทำความเย็นผสมผสานการทำงานของเครื่องสร้างลมเย็น เครื่องทำน้ำเย็น เครื่องปรับอากาศ พัดลมไอเย็น ระบบประหยัดพลังงานไฟฟ้า ประหยัดพลังงานควบคุมด้วยอินเวอร์เตอร์คอนโทรล การใช้หลักการใช้ธรรมชาติบำบัดธรรมชาติเพื่อลดการใช้พลังงานช่วยระบายอากาศ กรองอากาศช่วยลดการใช้พลังงานด้วยลมเย็นประหยัดพลังงาน เครื่องทำน้ำแข็งและเครื่องฆ่าเชื้อ เทคโนโลยี อาร์ซีไอ ใช้แสงยูวีตกระทบมุมเป็น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ และโอโซนเพื่อฆ่าเชื้อโรค มีประสิทธิภาพการใช้กระแสไฟฟ้าลดลงทำให้ประหยัดการใช้พลังงานไฟฟ้าได้มาก ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์

บทความวิชาการที่ ๕ เรื่อง “พระพุทธศาสนากับการมองเรื่องอาหาร ปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาจิตใจอย่างยั่งยืน” โดย พระครูธรรมธรรวเรเดชา อคฺคเตโช อาจารย์วิทยาลัยพระธรรมทูต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสนอว่า พระพุทธศาสนากับอาหารปัจจัยจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาจิตใจ มุ่งศึกษาปัญหาเรื่องอาหารเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรผู้ทำการเกษตรเพื่อการผลิตอาหาร แนวทางวางแผนป้องกันแก้ไขและพัฒนาจิตใจตามหลักพระพุทธศาสนา โดยการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอาหารที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมไทย เพื่อนำไปวิเคราะห์บริหารจัดการ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้เป็นไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางเอาไว้โดยไม่ขัดต่อความต้องการของวิถีชีวิตทั้งคนและสัตว์ที่อยู่ร่วมกัน พระพุทธศาสนา มองเรื่องอาหารกับการอยู่ร่วมกันของสรรพสัตว์ในด้านบวกมาโดยตลอดตั้งแต่สมัยพุทธกาลตราบจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะสถานการณ์ปัจจุบันเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) ทำให้เกิดวิกฤตการณ์เรื่องอาหาร พระพุทธศาสนามีแนวคิดและบทบาทที่สำคัญเป็นสื่อกลางให้สังคมได้รู้วิธีแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้โดยพระสงฆ์มีความพอประมาณในการขบฉันไม่มากไม่น้อย ด้วยการพิจารณา รู้คุณค่าของอาหาร อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้สังคมได้พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และเพื่อพัฒนาจิตใจ

บทความวิจัยที่ ๖ เรื่อง “บทบาทการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในยุคปัจจุบัน” โดย พระวัชรพล โฆสธมโม (ศาลาแดง) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า (๑) สภาพการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในปัจจุบันพบสภาพปัญหา ๖ ด้าน คือ ปัจจุบันสถานอุดมศึกษามีการแข่งขันทางการศึกษาอย่างเข้มข้นมากขึ้น โดยหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเน้นหนักทางด้านพระพุทธศาสนางบประมาณอุดหนุนจากรัฐบาลในวงเงินที่จำกัด นิสิตบางท่านในมหาวิทยาลัยมีสุขภาพไม่อำนวยต่อการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ห่างจากพื้นที่กรุงเทพมหานคร การอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางจึงไม่เพียงพอ (๒) ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มีบทบาทในด้านการผลิตบัณฑิต ๖ ด้าน โดยการผลิตบัณฑิตอยู่ภายใต้แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ ๑๒ สอดคล้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ปรัชญา ปณิธานและพันธกิจของมหาวิทยาลัย มีการเปิดหลักสูตรทั้งหมด ๒๖๗ หลักสูตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาคณาจารย์ให้เท่าทันโลกสมัยใหม่ และเน้นการศึกษาพระพุทธศาสนา การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเป็นวิชาบังคับ มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณสนับสนุนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐบาลส่งผลให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการผลิตบัณฑิตและการวิจัยได้อย่างทั่วถึง ในด้านการอำนวยความสะดวกกองกิจการที่นิสิตได้จัดกรับส่งบริการ นิสิตจำนวน ๑๓ คันต่อวัน เพื่อลดความแออัดและเพื่อให้เกิดความเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต อีกด้วย (๓) บทบาทการผลิตบัณฑิตในยุคปัจจุบันระหว่างปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ มีผู้สำเร็จ การศึกษาจำนวน ๕๘,๒๐๑ รูป/คน โดยหลักสูตรได้มีการนำเทคโนโลยีที่มีการบูรณาการกับศาสตร์ สมัยใหม่ มุ่งเน้นหลักธรรมพระพุทธศาสนาโดยพัฒนาผู้สอนให้เกิดความเป็นเลิศตามอัตลักษณ์ ของมหาวิทยาลัย ในด้านงบประมาณแล้วมหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณจากทางภาครัฐและยังส่งเสริม แนวทางในการเพิ่มงบประมาณด้านการเรียนการสอน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมบุคลากรเจ้าหน้าที่ และนิสิตให้ได้รับทุนของมูลนิธิของมหาวิทยาลัย ทุนเล่าเรียนหลวงรวมถึงทุนอื่น ๆ อีกมากมายเพื่อ นิสิต พร้อมยังส่งเสริมนวัตกรรมการศึกษาด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

บทความวิจัยที่ ๗ เรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมกับสมรรถนะหลักของโค้ช ICF” โดย นางสาวเบญจพร เตชะปรีชาวงศ์, รศ.ดร.ประพันธ์ ศุภษร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ- ราชวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า การโค้ชคือการเป็นพันธมิตรกับผู้รับการโค้ช ในกระบวนการกระตุ้น ความคิดอย่างสร้างสรรค์ โดยเป็นแรงบันดาลใจให้เขาใช้ศักยภาพทั้งส่วนตัวและงานได้อย่างสูงสุด มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ ถูกนำไปใช้ในองค์กรธุรกิจในแง่มุมที่หลากหลาย ทำให้บทบาทของโค้ชใน ยุคแรก ๆ ไม่ชัดเจน จนกระทั่งมีการรวมตัวจัดตั้งเป็นสหพันธ์การโค้ชนานาชาติ (ICF) มีการกำหนด นิยามความหมาย บทบาท คุณค่าหลัก จริยธรรม และสมรรถนะหลักของโค้ช เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ของสมาชิกอย่างชัดเจนหลักพุทธธรรมที่มีความสอดคล้องและสามารถนำมาบูรณาการ ได้แก่ กัลยาณมิตรธรรม ๗ สัทธรรม ๓ พรโตโฆสะและโยนิโสมนสิการ หลักธรรมสนับสนุนอื่น ๆ ได้แก่ สติ สัมปชัญญะ พรหมวิหาร ๔ หิริ โอตตปปะ อิทธิบาท ๔ ปัญญา ๓ ภาวนา ๔ ขรวาสาธรรม ๔ และ สาราณียธรรม ๖ กล่าวคือ โค้ชต้องเป็นผู้ที่มีความเป็นมิตร จริงใจ พร้อมเรียนรู้ แล้วน้อมนำสู่การปฏิบัติ มีสติ สัมปชัญญะในทุกอิริยาบถและกิจกรรม มีเมตตา มีฉันทะ ความมุ่งมั่น พากเพียร เพื่อพัฒนาตนสู่ ความเป็นมืออาชีพ ที่สำคัญต้องเป็นคุณลักษณะที่เกิดขึ้นภายในจนกลายเป็นตัวตน รูปแบบสมรรถนะ หลักของโค้ชเชิงพุทธบูรณาการ มี ๓ ระดับ คือ อาทิจโค้ช ต้องฝึกทักษะโค้ช ๑๐๐ ชั่วโมง มาตรฐาน ๑๕ วัน และสอบ CKA มัชฌิมโค้ช ต้องฝึกทักษะโค้ช ๕๐๐ ชั่วโมง มาตรฐาน ๓๐ วัน และประเมินบุคลิกภาพ อุดมโค้ช ต้องฝึกทักษะโค้ช ๒,๕๐๐ ชั่วโมง มาตรฐาน ๔๕ วัน ประเมินบุคลิกภาพ เข้าใจหลักพุทธธรรม มีคุณลักษณะสำคัญคือใฝ่เรียนรู้ควบคู่ปฏิบัติ มีสติครองตนทั้งในกระบวนการโค้ชและชีวิตประจำวัน มีปัญญาเครื่องนำทางและรากฐานความบริสุทธิ์คือหิริโอตตปปะ

(๑๐)

บทความวิจัยที่ ๘ เรื่อง “แนวทางการรักษาความมั่นคงปลอดภัยจากมัลแวร์เรียกค่าไถ่ในเขตพื้นที่พุทธสถาน กรณีศึกษาเมสแก๊ง” โดย รศ.ดร.คริสณะ นิมมณี, นางสาวณิษฐา โชติรุ่งรัตน์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผลการวิจัยพบว่า เนื่องจากจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ทำให้ตลอดปี ๒๐๒๐ เป็นช่วงที่การทำงานจากที่บ้าน (Work from home) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อองค์กร ธุรกิจ และหน่วยงานทั่วโลก ทำให้ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะภัยจากมัลแวร์เรียกค่าไถ่ ดังนั้น งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันความมั่นคงปลอดภัยจากมัลแวร์เรียกค่าไถ่ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากบทความวิจัยต่างประเทศ และใช้กรณีศึกษาจริงจากการโจมตีทางไซเบอร์จากเมสแก๊ง นอกจากนี้ได้รวบรวมผลการวิเคราะห์ต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวทางป้องกันการโจมตีจากเมสแก๊ง จากผลการศึกษาพบว่า แนวทางการป้องกันการโจมตีจากมัลแวร์เรียกค่าไถ่เมสแก๊งบนพื้นฐานกรอบแนวคิดของสถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติกระทรวงพาณิชย์ สหรัฐฯ ได้แก่ (๑) การกำหนดมาตรการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (๒) การปกป้องดูแลทรัพย์สินสารสนเทศ (๓) ความสามารถในการตรวจพบเหตุภัยคุกคามไซเบอร์ (๔) การรับมือภัยคุกคาม (๕) การกู้คืนข้อมูลหลังเกิดเหตุภัยคุกคามไซเบอร์

บทความวิจัยที่ ๙ เรื่อง “แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ในยุคนิวอร์มัล” โดย นางสาวนันทวัน พูลกำลัง, ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า (๑) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ในยุคนิวอร์มัลภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ (๒) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ในยุคนิวอร์มัลมีดังนี้ (๑) ครูควรมีการตรวจสอบความพร้อมอุปกรณ์พื้นฐานและความต้องการของผู้เรียน (๒) ครูควรใช้การจัดการเรียนการสอนทางไกลผ่านโทรทัศน์ในสัดส่วนที่มากกว่าการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และ (๓) ครูควรให้ความสำคัญการประเมินผู้เรียน ติดตาม ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ การปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

บทความวิจัยที่ ๑๐ เรื่อง “การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่นชุดลำลองด้วยเทคนิคการสร้างลวดลายด้วยวิธีการมัดย้อม” โดย อาจารย์สุระจิตร์ แก่นพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า การสร้างสรรค์เพื่อศึกษาเรื่องการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่นชุดลำลองด้วยเทคนิคการสร้างลวดลายด้วยวิธีการมัดย้อมศึกษาเฉพาะลวดลายเทคนิคลวดลายบนผืนผ้าของผลิตภัณฑ์ชุดลำลองแฟชั่น ชาย ๑ ชุดหญิง ๒ ชุด การสร้างสรรค์เป็นเทคนิคการสร้างลวดลายที่นิยมและสร้างลวดลายบนชุดลำลองชาย-หญิงโดยการมัดย้อมด้วยสีสังเคราะห์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

และให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์สื่อดแทรกเทคนิควิธีมัดย้อมทำให้ผลิตภัณฑ์มีความสวยงามแปลกตา น่าสนใจเป็นที่ต้องการของตลาด และความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาวนวัฒนกรรมการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ร่วมสมัยที่มีต่อการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่นชุดลำลองด้วยเทคนิคการสร้างลวดลาย ด้วยวิธีการมัดย้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๙

บทความวิจัยที่ ๑๑ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ ๒๑ กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” โดย นางสาวกาญจนา ทองดี, ดร.วีรภัทร ภัทรกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) ทักษะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ ๒๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีทักษะผู้นำสูงสุด คือ ด้านการบริหารองค์การ อยู่ในระดับมาก (๒) ประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีประสิทธิผลสูงสุดในเรื่อง ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด (๓) ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะ ผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ ๒๑ กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ ภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ($r = .๗๔$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านความสามารถในการ แก้ปัญหาภายในสถานศึกษา

บทความวิจัยที่ ๑๒ เรื่อง “ชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง การดูแลรักษาสุขอนามัยอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย สำหรับครูระดับประถมศึกษา” โดย นายเฉลิมชัย ใจคง, ผศ.ดร.ทศพร แสงสว่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง การดูแลรักษาสุขอนามัยอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย สำหรับครูระดับประถมศึกษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๘๐.๘๓/๘๐.๐๐ ความพึงพอใจของครูระดับประถมศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง การดูแลรักษาสุขอนามัยอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายสำหรับครูระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๙ อยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมี ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ ๒.๘๘ และมีค่า SD. เท่ากับ ๑.๒๔ ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ ๘.๐๐ มีค่า SD. เท่ากับ ๑.๑๙ มีค่า t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ ๖.๕๘ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

บทความวิจัยที่ ๑๓ เรื่อง “แนวทางการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหาร สถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสระบุรี” โดย สิบเอกธนากร จักรหา, ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีผลการวิจัยพบว่า (๑) สภาพปัจจุบันการใช้หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสระบุรี ในภาพรวมอยู่ใน

(๑๒)

ระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ การใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษา จังหวัดสระบุรี ในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด (๒) ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสระบุรี พบว่า ด้านความมีเหตุผล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด จึงมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ (๑) ผู้บริหาร ควรชี้แจงเหตุผลเมื่อตัดสินใจพิจารณาเรื่องต่าง ๆ บนพื้นฐานของความมีเหตุผลมีผลตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รวมถึงคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชาเข้าใจถึงการเลือกตัดสินใจ อย่างมีเหตุผล (๒) ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในสถานศึกษา ปฏิบัติตามหลักวิชาการ และใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารเป็นที่ตั้ง

บทความวิจัยที่ ๑๔ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยี สารสนเทศของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๗ ในยุคนิวนอร์มัล” โดย นางสาวพัชรินทร์ ไชยบุบผา, ดร.ชยอนันต์ มั่นคง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการ วิจัยพบว่า (๑) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยี สารสนเทศของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๗ ในยุคนิวนอร์มัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก (๒) แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๗ ในยุคนิวนอร์มัล พบว่า ด้านห้องเรียนคุณภาพ และด้านการพัฒนาวิชาชีพครู มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด มีแนวทาง ดังต่อไปนี้ (๑) ครูควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยี สารสนเทศ การใช้แพลตฟอร์มทางการศึกษา (๒) ครูควรจัดทำวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ การเรียนการสอนทางไกลผ่านเทคโนโลยี (๓) ครูควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาดตนเองรายบุคคล และเข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และ (๔) ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศ กำกับติดตาม

บทความวิจัยที่ ๑๕ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดย นายอริยวัฒน์ เฉลิมกิจ, ผศ.ดร.พรเทพ รุ่งแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า (๑) สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (๒) แนวทาง การพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ สูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด ๔ สมรรถนะหลัก คือ (๑) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการปฏิบัติงานโดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐาน จำนวน ๑๒ รายการ (๒)แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศถูกต้องตามกฎหมาย จริยธรรม จรรยาบรรณและความปลอดภัย (๓)แนวทาง การพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอน จำนวน ๑๖ รายการ

(๔) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาตนเองและวิชาชีพ จำนวน ๑๒ รายการ ซึ่งวิธีการทั้ง ๕๒ รายการ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้

บทความวิจัยที่ ๑๖ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” นายสุธี สุตลอย, ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) สภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมี ด้านการร่วมวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการร่วมติดตามและประเมินผล และด้านการร่วมตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๒) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

บทความวิจัยที่ ๑๗ เรื่อง “ภาวะผู้ตามของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรระดับเจ้าหน้าที่ – เจ้าหน้าที่อาวุโส กรณีศึกษา บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง” โดย นายเปรมศักดิ์ มากนวม, ดร.ศรัณย์ จิตติลักษณ์ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต ผลการวิจัยพบว่า (๑) องค์กรเอกชนที่ศึกษามีรูปแบบการแสดงออกตามทฤษฎีภาวะผู้ตามของ Kelley ๓ รูปแบบ คือ ๑) ภาวะผู้ตามแบบมีประสิทธิผล ๒) ภาวะผู้ตามแบบทำงานเอาตัวรอด และ ๓) ภาวะผู้ตามแบบปรับตาม และ (๒) ปัจจัยเชิงสาเหตุของความแตกต่างภาวะผู้ตามของผู้ปฏิบัติงาน มีสาเหตุมาจาก ๑) สภาพแวดล้อมของการทำงาน ลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน พฤติกรรมองค์กรแบบเอกชน เช่น ต้องปฏิบัติให้ได้ตามเป้าหมายขององค์กร การปฏิบัติตาม KPI (Key Performance Indicator) ทั้งของหน่วยงานและบุคคล เป็นต้น และ ๒) พฤติกรรมความแตกต่างเชิงเป้าหมายของบุคคล ระหว่างเป้าหมายของการทำงานเพื่อมุ่งประโยชน์องค์กร กับ เป้าหมายการทำงานที่มุ่งประโยชน์เพื่อตัวเองเป็นสำคัญ

บทความวิจัยที่ ๑๘ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต จังหวัดลพบุรี ในยุคนิว นอร์มัล” โดย นายสามารถ งามขำ, ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า (๑) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต จังหวัดลพบุรี ในยุคนิว นอร์มัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (๒) แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต จังหวัดลพบุรี ในยุคนิว นอร์มัล มีแนวทางดังนี้ ๑) โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนและงานวิชาการ โดยกำหนดให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ๒) ครูควรศึกษาเทคโนโลยีเพื่อนำมาพัฒนาในงานด้านต่างๆ ที่สำคัญต่อสถานศึกษาหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษา

(๑๔)

บทความวิจัยที่ ๑๙ เรื่อง “การถอดบทเรียนแห่งความสำเร็จในการสอนภาษาบาลีของ
สำนักเรียน วัดโมลีโลกยาราม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร” โดย พระมหาภูมิจิตร ปุณณวุฒติ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนภาษาบาลีของวัด
โมลีโลกยาราม เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.๒๓๕๓ และก่อกำเนิดเป็นสำนักเรียนใน พ.ศ.๒๕๑๕-๒๕๓๙ ในช่วง พ.ศ.
๒๕๔๐-๒๕๕๔ เป็นยุคการเรียนการสอนภาษาบาลีรุ่งเรือง จนกระทั่ง พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๖๔ (ปัจจุบัน)
การเรียนการสอนภาษาบาลีรุ่งเรืองมากที่สุด มีนักเรียนสูงสุด ๔๙๗ รูป อาจารย์สอน จำนวน ๓๖ รูป
พ.ศ.๒๕๖๓ นักเรียนรวมทุกชั้นประโยค สอบผ่านจำนวน ๒๕๖ รูป แนวทางการสอนมี ๓ แนวทางคือ
สอนแบบบรรยาย สอนแบบถามตอบ สอนแบบอุปมาอุปไมย คุณสมบัติผู้สอนคือ น่ารัก น่าเคารพ
น่ายกย่อง ฉลาดในการอธิบาย อุดมต่อถ้อยคำ อธิบายได้แตกฉาน และแนะนำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์
สำนักเรียนวัดโมลีโลกยาราม มีการบริหารจัดการโดยใช้ทฤษฎี ๔ M คือ (๑) คน (Man) (๒) เงิน
(Money) (๓) วัสดุอุปกรณ์ (Material) (๔) การจัดการ (Management) หลักสูตรการเรียนการสอนใช้
หลักสูตรบาลีสยามหลวงซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมในพระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา ปกรณ์วิเสส วิธีการสอน
มี ๓ ประการคือ (๑) ท่องจำ นักเรียนชั้นไวยากรณ์ใช้วิธีการสอนแบบท่องจำ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ง่าย
และรวดเร็ว เป็นการสั่งสมความรู้ฝึกสมองให้จดให้จำ (๒) วิธีการสอนแบบลงมือปฏิบัติ คือฝึกทำปัญหา
(๓) วิธีการสอนแบบคิดวิเคราะห์ คือการฝึกแต่งฉันทภาษาบาลีและฝึกเขียนร้อยแก้วภาษาบาลี อุปกรณ์
ในการเรียนการสอนคือ อาจารย์ ใช้คอมพิวเตอร์และจอโปรเจคเตอร์ กิจกรรมประกอบการเรียน
การสอน คือ การทำแบบฝึกหัด กิจกรรมบรรยายธรรมและกิจกรรมจิตอาสา การวัดประเมินผล
การเรียนการสอน คือ (๑) โดยข้อสอบอาจารย์สอนในห้องเรียน (๒) โดยข้อสอบเจ้าสำนักเรียน
(๓) โดยข้อสอบสนามหลวง แนวทางแก้ปัญหา คือ สร้างแรงจูงใจ เพิ่มศักยภาพนักเรียนให้มีความรู้ภาษา
บาลีเพิ่มขึ้น แก้ปัญหาภูมิหลังของนักเรียนทิศทางการเรียนภาษาบาลีในอนาคต (๑) ควรมีพระราชบัญญัติ
การศึกษาพระปริยัติธรรม (๒) ควรเพิ่มวิชาสนทนาภาษาบาลี (๓) ควรผสมผสานภาษาอังกฤษ
(๔) ควรเพิ่มการเรียนพระไตรปิฎก

บทความวิจัยที่ ๒๐ เรื่อง “การศึกษาความต้องการสำหรับการสอนศิลปะแก่เด็กในชุมชน
บ้านมะเกลือ ๓ จังหวัดนครปฐม” โดย นายเฉลิมชัย สุวรรณวัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาข้อมูลพื้นฐานทำให้ทราบว่า เด็กในชุมชน มีเด็กผู้ชายมากกว่า
เด็กผู้หญิง โดยแบ่งเป็น เด็กผู้ชายร้อยละ ๖๐ เด็กผู้หญิงร้อยละ ๔๐ และแบ่งเป็นเด็กอายุ ๑๐ ขวบ
ร้อยละ ๓๖ เด็กอายุ ๑๑ ขวบร้อยละ ๔๕ เด็กอายุ ๑๒ ขวบร้อยละ ๑๙ เด็กมีความต้องการเรียนศิลปะ
ร้อยละ ๖๖ โดยแบ่งเป็นต้องการเรียนวาดรูปโดยใช้สีไม้ ร้อยละ ๘๙ ใช้สีน้ำ ร้อยละ ๕ ใช้สีเทียน
ร้อยละ ๑ และการทำสิ่งประดิษฐ์ ร้อยละ ๕ เด็กมีความต้องการเรียนศิลปะกับวิทยากรจากภายนอก
คิดเป็นร้อยละ ๗๔ ไม่ต้องการเรียนกับวิทยากรภายนอกคิดเป็นร้อยละ ๒๖ เด็กมีความต้องการให้มี

กิจกรรมเสริมความรู้ด้านศิลปะนอกเหนือจากที่เรียนคิดเป็นร้อยละ ๗๘ เด็กไม่ต้องการให้มีกิจกรรมเสริมความรู้ด้านศิลปะคิดเป็นร้อยละ ๒๒ เด็กมีความต้องการใช้เวลาว่างในการฝึกฝนทักษะด้านศิลปะคิดเป็นร้อยละ ๘๓ เด็กไม่ต้องการใช้เวลาว่างในการฝึกฝนทักษะด้านศิลปะคิดเป็นร้อยละ ๑๗ เด็กต้องการเรียนศิลปะในบรรยากาศภายนอกห้องเรียนคิดเป็นร้อยละ ๘๑ เด็กไม่ต้องการเรียนศิลปะในบรรยากาศภายนอกห้องเรียนคิดเป็นร้อยละ ๑๙ และผลทดสอบจากการใช้เส้นพบว่า เด็กชอบเส้นตรงในแนวนอนร้อยละ ๔๘ เด็กชอบเส้นโค้งร้อยละ ๒๒ เด็กชอบเส้นฟันปลาร้อยละ ๑๒ เด็กชอบเส้นตรงในแนวตั้งร้อยละ ๑๑ เด็กชอบเส้นตรงในแนวเฉียงร้อยละ ๗ ผลทดสอบจากการใช้สี พบว่า เด็กชอบสีเขียวคิดเป็นร้อยละ ๔๑ เด็กชอบสีส้มคิดเป็นร้อยละ ๒๒ เด็กชอบสีม่วงคิดเป็นร้อยละ ๑๓ เด็กชอบสีน้ำเงินคิดเป็นร้อยละ ๙ เด็กชอบสีเหลืองคิดเป็นร้อยละ ๘ เด็กชอบสีแดงคิดเป็นร้อยละ ๗

บทความวิจัยที่ ๒๑ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในประเทศไทย” โดย นางสาวนฤมล ตีระพัฒน์เกียรติ, ผศ.ดร.ชาคริต ศรีทอง, ดร.ภัทรพล ชุ่มมี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สามปัจจัยหลักคือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ปัจจัยสำคัญคือ การทำงานเป็นทีม มีความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการซอฟต์แวร์โดยตรง อบรมส่งเสริมความรู้ ส่งไปดูงานยังต่างประเทศ สนับสนุนบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ แก้ปัญหาเฉพาะหน้า กล้าตัดสินใจ และคัดเลือก สรรหา บุคลากรที่ตรงกับสายงาน ด้านการบริหารกลยุทธ์ ในองค์กร ปัจจัยสำคัญ คือ กลยุทธ์การบริการทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรับงาน การออกแบบ การควบคุม และการส่งมอบ สร้างความประทับใจในการบริการ และด้านความเป็นผู้นำในองค์กร ปัจจัยสำคัญคือ วิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล ทักษะในการบริหารจัดการองค์กรรอบด้าน

บทความวิชาการที่ ๒๒ เรื่อง “พระพุทธรูปปางนาคปรก วิเคราะห์ข้อมูลและหลักฐาน” โดย รศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสนอว่า “นาค” คำที่มีความหมายต่างกันในประวัติศาสตร์อินเดีย และ ในตำนานวิทยาฮินดู ในประวัติศาสตร์อินเดีย นาคคือชนเผ่าผสมมกอล กำเนิดในที่ราบสูงประเทศอิหร่าน นาคในอินเดียเหนือเป็นสาขาของชนเผ่าอสูร ยกย่องอำนาจข้างฝ่ายมารดา นับถือลัทธิบูชา จัดอยู่ในกลุ่มทิเบต-พม่า นาคในอินเดียเหนือมีความสัมพันธ์กับพวกไซเถียน ปกครองกันอยู่ในแถบที่มีความขัดแย้งก่อนพุทธกาล ในตำนานวิทยาฮินดู นาคคืองูใหญ่ กินกบเป็นอาหาร อยู่ใต้บาดาล ฐานะมั่งคั่งร่ำรวย

บทความวิชาการที่ ๒๓ เรื่อง “ภาวะผู้นำตามแนวพระพุทธศาสนา” โดย รศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสนอว่า ผู้นำเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร เป็นบุคคลที่สามารถกำหนดทิศทางความอยู่รอดของ

(๑๖)

องค์กร และเป็นผู้ประสานงานให้กิจกรรมต่างๆ ในองค์กรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายของวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้โดยคุณลักษณะของผู้นำตามแนวพุทธ ที่รู้จักน้อมนำหลักธรรมข้อที่ว่าด้วยพรหมวิหาร ๔ สัปปุริสธรรม ๗ พละ ๔ สังคหวัตถุ ๔ และหลักธรรมาธิปไตย มาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี

บทความวิชาการที่ ๒๔ เรื่อง “ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุค Thailand 4.0” โดย รศ.ดร.สิน งามประโคน อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสนอว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุค Thailand 4.0 ในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงาน สร้างแรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเองและคนในองค์กร สร้างความสัมพันธ์เป็นรายคน สร้างมนุษยสัมพันธ์และเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารองค์กร โดยเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานของแนวคิด Thailand 4.0 ด้วยการใช้นวัตกรรม ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วม การสร้างแรงบันดาลใจ

บทความวิจัยที่ ๒๕ เรื่อง “ความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” โดย รศ.ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง, ผศ.ดร.มัน เสือสูงเนิน, ดร.ณัด ไชยพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่าความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบของบุคลากรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๒ รองลงมา คือด้านการตระหนักรู้ถึงวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๐ ส่วนด้านการวางตำแหน่งบริหารจัดการของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ และในส่วนของการเปรียบเทียบความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจะเห็นความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรกับความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยการทดสอบสมมติฐานการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ในด้านสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๔๐ หน่วยงานที่สังกัดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๒๓ สายปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๐๑

บทความวิชาการที่ ๒๖ เรื่อง **“พุทธการกรรม : กระบวนการเปลี่ยนผ่านเพื่อความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”** โดย ผศ.ดร.สมบูรณ์ ตาสนธิ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ เสนอว่า สรรพสัตว์มีสภาพตกอยู่ในการเดินทางไปในวิภูฏสงสารหรือ บ่วงแห่งภพภูมิ เพราะถูกอวิชชาและตัณหาเป็นเครื่องผลักดันให้เกิดและตาย ยากที่จะนับภพชาติได้ วิภูฏสงสารนี้มีเบื้องต้นและเบื้องปลายที่ไม่สามารถรู้ได้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบังเกิดมาเพื่อเข้าถึงอริยสัจธรรมขั้นสูงสุดสามารถหลุดพ้นออกจากบ่วงในวิภูฏสงสาร มีอิสรภาพคือพระนิพพาน พระองค์ได้ทำลายวิภูฏสงสารให้ขาด กระบวนการที่ทำให้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นเรียกว่า **“พุทธการกรรม”** แปลว่า ธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธรเจ้า

บทความวิชาการที่ ๒๗ เรื่อง **“มนทัศน์เรื่องความยุติธรรม”** โดย พระมหาไพรัช ธรรมทีโป ผศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสนอว่า ในยุคโบราณถือว่าความยุติธรรมหรือความเป็นธรรมต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและธรรมชาติ ซึ่งคนอินเดีย จีน กรีกโบราณ และคนไทยก็มีทรรศนะคล้ายกัน นักคิดชาวกรีกโบราณให้ความสำคัญกับแนวความคิดเรื่องความยุติธรรมเพื่อแสวงหาหลักการสำคัญมาอธิบายรัฐที่ดี หรือระบอบการปกครองที่ดี ในสมัยกลาง มีการแบ่งชนชั้นทางสังคมตามกฎ Great Chain of Being นั่นคือ ชนชั้นต่าง ๆ มีการเรียงลำดับกันอย่างเป็นระบบจากสูงไปต่ำ ในแง่นี้ถือว่าความยุติธรรมอยู่ที่การทำตามหน้าที่ของตนเอง และในสมัยใหม่ มุมมองเรื่องความยุติธรรมจะเน้นไปที่ทฤษฎีสัญญาประชาคม ในพระพุทธศาสนา ความยุติธรรม ก็คือความเป็นธรรม ความชอบธรรมนั่นเอง ซึ่งมีอยู่ ๒ ระดับ คือระดับสากลหรือความเป็นธรรมตามกฎแห่งกรรม และความเป็นธรรมทางสังคม อย่างหลังจะเห็นตัวอย่างในภาคปฏิบัติจากสังคมไทยซึ่งมีรากฐานมาจากการปฏิบัติตามหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา

บทความวิชาการที่ ๒๘ เรื่อง **“รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยสงฆ์ไตรมาสสุดท้าย”** โดย อาจารย์อนุชา พลกุล วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสนอว่า รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยสงฆ์ไตรมาสสุดท้าย กล่าวคือช่วง ๓ เดือนสุดท้ายของ พ.ศ. ๒๕๖๔ ควรปรับใช้การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มุ่งตอบสนองต่อผู้รับบริการทุกรูปแบบ ประสานงานและให้บริการผ่านระบบออนไลน์ ตามมาตรการที่รัฐบาลออกประกาศ กำหนดให้ทุกองค์กรถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด บุคลากรและนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต้องได้รับการฉีดวัคซีนที่ได้มาตรฐานสากล

บทความวิชาการที่ ๒๙ เรื่อง **“สังคมธรรมาธิปไตย”** โดย พระเทพปริยัติเมธี,รศ.ดร. รองอธิการบดี วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสนอว่า ชุมชนของมนุษย์ในทวีปต่าง ๆ ของโลกยอมรับระบอบการปกครองที่เรียกว่า **“ประชาธิปไตย”** เป็นการปกครองที่มีความเป็นธรรมที่สุด ในแวดวงวิชาการทั้งด้านพระพุทธศาสนาและด้านการเมืองการปกครองได้กล่าวถึงธรรมาธิปไตย

(๑๘)

เนื่องจากเป็นหลักธรรมคำสอนที่มีความสำคัญทั้งต่อปัจเจกบุคคลและสังคมโดยรวมปรากฏใน อาธิปไตยยสูตร ประกอบด้วย อตตาทิปไตย (การถือตนเป็นใหญ่) โลกาทิปไตย (การถือโลกเป็นใหญ่) และ ัมมาติปไตย (การถือธรรมเป็นใหญ่) ในจักกวัตตสูตรที่กล่าวถึงธรรมในการปกครองที่ดี หลักการสำคัญของธรรมาธิปไตยคือ “กุศลกรรมบถ” ที่ผู้ปกครองหรือคนในสังคมได้กระทำความดีทางกาย ทางวาจา และทางใจ สังคมธรรมาธิปไตยควรมีหลักการและคุณลักษณะของสังคมประชาธิปไตยอยู่ที่ ผู้ปกครองหรือผู้นำ โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ๔ แนวทางในการควบคุมตนเอง ในการพัฒนาตนเอง ในการตรวจสอบภายในและภายนอก สังคมธรรมาธิปไตยจึงขึ้นอยู่กับที่การบริหารจัดการธรรมของผู้ปกครองหรือผู้นำ

บทความวิจัยที่ ๓๐ เรื่อง “การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิก เรื่อง เกณฑ์การเสนอผลงานของบุคลากร ในการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น สำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพระดับชำนาญการ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” โดย นางสาวนภัสสร กัลปนาท, ดร.นฤมล เทพนวล มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการศึกษาพบว่า (๑) สื่อโมชันกราฟิกมีคุณภาพด้านสื่ออยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๕ และมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๒ (๒) บุคลากร มีระดับความรู้และความเข้าใจหลังเรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๓.๗๐/๘.๗๐ การทดสอบค่าทีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ (๓) บุคลากรมีความพึงพอใจต่อสื่อโมชันกราฟิก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๒

เนื้อหาของบทความเหล่านี้ เป็นบทความวิจัยและบทความวิชาการที่ได้รับจากคณาจารย์ รวมทั้ง นิสิตและนักศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและภายนอก ล้วนให้มุมมองในมิติทางด้านศาสนา และปรัชญา รวมทั้งพุทธศาสนาบุรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ในสาขาวิชาสหวิทยาการ ด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ได้อย่างครอบคลุมและลึกซึ้ง

สำหรับรายละเอียดบทความทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ใคร่ต่อการศึกษาเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้จาก บทความดังกล่าว ในวารสารฉบับนี้ และพบกันอีกครั้งในวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑ มกราคม – เมษายน ๒๕๖๕

(รศ.ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง)

บรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	(๖)
ศึกษาการฝึกสติเสริมสร้างสมาธิในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสระละมุนพุก อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี	๑
พระปลัดไพฑูรย์ ธมมโชโต (ใจชื่น), ผศ.ดร.แมชีกฤษณา รักษาโณม, ดร.อรชร ไกรจักร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
ภาวะผู้นำแบบกัลยาณมิตรสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการสอนของครู	๑๐
ผศ.ดร.เหม ทองชัย, ผศ.ดร.สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์ รศ.ดร.ศิโรจน์ ผลพันธิน, รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	
ศึกษาวิธีปฏิบัติวิปัสสนาตามแนวของพุทธทาสภิกขุ	๒๖
นายศุภกร เรื่องวิญญกุล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
การวิเคราะห์การประหยัดพลังงานไฟฟ้าในโรงเรียนด้วยนวัตกรรมระบบอีพลัส	๓๙
นายยุทธพงษ์ ศรีวิชัยมูล, ผศ.ดร.วิภาภรณ์ ภูวัฒน์กุล มหาวิทยาลัยพะเยา	
พระพุทธศาสนากับการมองเรื่องอาหาร ปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิต เพื่อพัฒนาจิตใจอย่างยั่งยืน	๖๐
พระครูธรรมธรรวเรเดชา อคฺคเตโช (วรเดชา พรหมเสนา) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
บทบาทการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในยุคปัจจุบัน	๗๕
พระวัชรพล โฆสธมฺโม (ศาลาแดง) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	

(๒๐)

การบูรณาการหลักพุทธธรรมกับสมรรถนะหลักของโค้ช ICF	๘๗
นางสาวเบญจพร เตชะปรีชาวงศ์, รศ.ดร.ประพันธ์ ศุภษร, ผศ.ดร.ดวงเพชร สมศรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
แนวทางการรักษาความมั่นคงปลอดภัยจากมัลแวร์เรียกค่าไถ่ ในเขตพื้นที่พุทธสถาน กรณีศึกษาเมสแก๊ง	๑๐๔
รศ.ดร.คริษณะ นิยมณี นางสาวมณีสุข โชติรุ่งรัตน์ มหาวิทยาลัยรังสิต	
แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ในยุคนิวนอร์มัล	๑๑๙
นางสาวนันทวัน พูลกำลัง, ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	
การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่นชุดลำลองด้วยเทคนิคการสร้างลวดลาย ด้วยวิธีการมัดย้อม	๑๓๐
นายสุระจิตร แก่นพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	
ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ ๒๑ กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๑	๑๔๑
นางสาวกาญจนา ทองดี, ดร.วีรภัทร ภัทรกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	

(๒๑)

ชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

เรื่อง การดูแลรักษาสุขอนามัยฯ

๑๕๓

นายเฉลิมชัย ใจคง, ผศ.ดร.ทศพร แสงสว่าง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แนวทางการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารสถานศึกษา

สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสระบุรี

๑๖๗

สิบเอกธนากร จักรหา, ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๗

ในยุคนิวโนมอร์มัล

๑๗๗

นางสาวพัชรินทร์ ไชยบุบผา, ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑๙๒

นายอริยวัฒน์ เฉลิมกิจ, ผศ.ดร.พรเทพ ฐู่แผน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

แนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนา

ผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

พระนครศรีอยุธยา เขต ๑

๒๐๕

นายสุธี สุกดลอย, ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

(๒๒)

- ภาวะผู้ตามของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรระดับเจ้าหน้าที่ – เจ้าหน้าที่อาวุโส ๒๑๘
นายเปรมศักดิ์ มากนวม, ดร.ศรัณย์ อิติลักษณ์
วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต
- แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูโรงเรียนในเครือ ๒๓๐
คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร จังหวัดลพบุรี ในยุคนิวออร์มัล
นายสามารถ งามขำ, ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- การถอดบทเรียนแห่งความสำเร็จในการสอนภาษาบาลีของสำนักเรียน ๒๔๒
วัดโมลีโลกยาราม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
พระมหาจุฑาภิไกร ปุณฺณวฑฺฒติ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- การศึกษาความต้องการสำหรับการสอนศิลปะแก่เด็ก ๒๕๒
ในชุมชนบ้านมะเกลือ ๓ จังหวัดนครปฐม
นายเฉลิมชัย สุวรรณวัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในประเทศไทย ๒๖๓
นางสาวนฤมล ตีระพัฒน์เกียรติ, ผศ.ดร.ชาคริต ศรีทอง, ดร.ภัทรพล ชุ่มมี
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
- พระพุทธรูปปางนาคปรก วิเคราะห์ข้อมูลและหลักฐาน ๒๗๙
รศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ภาวะผู้นำตามแนวพระพุทธศาสนา ๒๙๗
รศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๒๓)

- ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุค Thailand 4.0** ๓๐๘
รศ.ดร.สิน งามประโคน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ความพร้อมในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร
ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย** ๓๒๐
รศ.ดร.สิริวัฒน์ ศรีศรีเรือง, ผศ.ดร.มัน เสือสูงเนิน, ดร.ถนัด ไชยพันธ์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พุทธการกรรม : กระบวนการเปลี่ยนผ่านเพื่อความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า** ๓๓๑
ผศ.ดร.สมบูรณ์ ตาสนธิ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
- มนต์ศน์เรื่องความยุติธรรม** ๓๔๕
พระมหาไพรัช ธรรมทีโป ผศ.ดร.
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยสงฆ์ไตรมาสสุดท้าย** ๓๖๒
อาจารย์อนุชา พลกุล
อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- สังคมธรรมาธิปไตย** ๓๗๕
พระเทพปริยัติเมธี, รศ.ดร.
รองอธิการบดีวิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิก เรื่อง เกณฑ์การเสนอผลงานของบุคลากร
ในการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น สำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพ
ระดับชำนาญการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย** ๓๘๕
นางสาวนภัสสร กัลปนาท,
ดร.นฤมล เทพนวล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

(๒๔)

ภาคผนวก

- คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาริชาการ ๓๙๙
- แบบฟอร์มการส่งต้นฉบับเพื่อพิจารณานำลงในวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๑๒
- กระบวนการจัดทำวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๑๓
- หลักเกณฑ์ในการตีพิมพ์ต้นฉบับของวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๑๔
- ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๑๕